

Був без грошей

Ігор Павлюк

Був без грошей. Така його свобода.
Безгрішшям і гріхами не гордивсь.
На фоні вогнищ дух його народу
До себе йшов, мов зливи до води.

Любив одну. Не так, як люди хочуть...
А так любив, як любиться. Як знав.
І Зодіак, домашній, непророчий,
Здавалось, в нього істини питав.

Хто буде з нами? Що ще буде з нами?
Звірине коло. Вітер на очах.
Знав душі предків там десь, коло брами,
Посічені в житті і у піснях.

Набридла слава. Вірші не лікують.
Ніщо не страшить. Забагато щасть.
Іуди в крила лебедів цілують.
Ніхто Іудам срібників не дасть.

Гіркі дощі, тонкі, мов голос флейти,
Мов стан його пекельно-юних доль.
Різдво прийшло.
Обличчя віку скрейдли.
Свій хрест цілує Лір.
Іще Король.